

Autoškolské noviny

Září 2006

Vydává : Asociace autoškol ČR, 130 00 Praha 3, Čajkovského 1
www.autoskol.cz e-mail : asociace@autoskol.cz
Telefon : 222 722 821 GSM : 739 093 643

Vážení kolegové a kolegyně,

Od vydání minulého čísla Autoškolských novin uplynulo opět několik měsíců, během kterých se událo mnoho věcí spojených především s novelou zákona č. 361/2000 Sb. Toto číslo AŠ novin obsahuje především ty informace, které jsme v průběhu minulých měsíců získali a které ti z vás, kteří nemají přístup na internet a nemohli si je najít na stránkách AA, doposud postrádají.

S ohledem na nepřilíš koordinovaný a velmi uspěchaný postup MD při zavádění nových testů bylo nutno absolvovat mnoho jednání, při kterých, se podařilo zástupcům autoškolských sdružení díky jednotnému postupu získat pro autoškoly přístup k novým testovým otázkám včetně programu s testy. Věříme, že tyto materiály již v současné době máte všichni k dispozici. Pokud tomu tak není, informujte o svých problémech Výkonnou radu, nejlépe na e-mail asociace@autoskol.cz.

Rovněž bychom vás chtěli požádat o zaslání informací, jaké zkušenosti máte s realizací zkoušek po 1.7.2006 ve vašem regionu.

Tak jako v každém letošním dosud vydaném čísle AŠ novin, tak i v tomto je rozeslán bonus těm, kteří mají zaplacený příspěvek pro letošní rok. Tentokrát je to aktuální CD s platnými zákony. V CD najdete po otevření filtr s nejdůležitějšími zákony pro Vaši práci ve znění k 1.9.2006 V tomto čísle jsou aktuálně zařazeny materiály k problematice autoškol, které vydalo MD,

Najdete zde také pozvánku na Valnou hromadu. Posíláme ji v dostatečném předstihu, abyste si mohli udělat čas.

Výkonná rada AAČR

POZOR ! Platící členové najdou u své adresy nová evidenční čísla !!

Valná hromada 2006

Výkonná rada Asociace autoškol ČR Vás zve na Valnou hromadu , která se bude konat

v sobotu 4.11.2006 od 10:00

v KD Dukla v Pardubicích

Gorkého 2573

530 002 Pardubice

Prezentace bude od 9:00. Informaci Vám zasíláme v dostatečném předstihu z důvodu zajištění sálu a Vašeho času. Potvrďte prosím svoji účast emailem na adresu asociace@autoskol.cz nebo poštou na adresu uvedenou na obálce.

Nová evidenční čísla

(Ing. Jan Černý – člen VR AA ČR)

S ohledem na určité nesrovnalosti v předané evidenci členů rozhodla Výkonná rada o zavedení nových členských čísel. O struktuře čísel byli členové informováni v minulých číslech AŠ novin.

Proto byla všem členům, kteří zaplatili členský příspěvek pro rok 2006 do konce června tr. přidělena nová evidenční čísla ve tvaru **xxyyy**, kde xx je číslo kraje a yyy jej pořadové číslo člena v příslušném kraji. Nová čísla zjistíte na samolepce s adresou, na kterou byly dodány tyto AŠ noviny. Pro veškeré další kontakty a případné platby proto používejte tato nová čísla.

Ti, kdo dosud příspěvek nezaplatili, pro případné platby použijí svá stará evidenční čísla. Po zaplacení členského příspěvku i jim bude přiděleno nové evidenční číslo.

Kontaktní údaje.

Ing. Jan Černý

V poslední době bylo třeba využít pro rozeslání aktuálních informací pro naše členy všech dostupných informačních kanálů. Bylo použito i rozeslání informací pomocí elektronické pošty. Přestože u většiny členů má VR opravené údaje, došlo k tomu, že se některé zprávy vrátily zpět jako nedoručitelné.

Výkonná rada chce využít všech možností k zajištění lepší informovanosti členů AA a elektronická pošta je pro tento účel nejlepší. VR se znovu obrací na všechny členy, kteří mají elektronickou adresu, aby ji poskytli do adresáře vedeném VR, případně zaslali opravenou adresu, pokud nedostali informace o e-testech zasílané v průběhu června.

Neidentifikovaná platba členského příspěvku.

Ing. Jan Černý

Vážení kolegové, přestože byl v minulých číslech AŠ novin několikrát uveden přesný postup pro placení členského příspěvku, bohužel byla připsána na účet AA ČR jedna platba, kterou nelze identifikovat. Jedná se o platbu příspěvku ze dne 16.5., číslo účtu plátce 6505421/0100, popis příkaze FP 8626. U platby není uveden variabilní symbol = evidenční číslo ani ve zprávě pro příjemce není uvedeno jméno plátce. Tuto platbu nemůžeme bohužel identifikovat a proto žádáme plátce, aby neprodleně, nejlépe telefonicky, kontaktoval předsedu Ing. Horázného (tel. 739 093 643) nebo Ing. Černého (tel. 603 236 761), aby bylo možné platbu zařadit. Jinak není možné, aby plátce mohl využívat všechny výhody člena AA ČR.

Bezplatná pomoc při řešení dopravních nehod vozidel autoškoly

Likvidace všech pojistných událostí motorových vozidel

*Mgr. Petr Krabec – jednatel firmy HELP Car – nezávislá likvidatura s.r.o.
Ing. Ondřej Horázný – předseda Asociace autoškol ČR*

(likvidace pojistných událostí z odpovědnostního pojištění motorových vozidel je řešena dle zákona 168/99 Sb. v novelizovaném znění)

Vážení kolegové,

v těchto dnech byla podepsána smlouva o spolupráci mezi naší asociací a firmou HELP Car – nezávislá likvidatura, která se na profesionální úrovni zabývá likvidací pojistných událostí na motorových vozidlech.

Všichni se čas od času musíme potýkat s řešením drobné či větší dopravní nehody na našich vozidlech a následným zdoluhavým řešením s pojišťovnou. Vzhledem k tomu také víme, že nárokovat náhradu škodu spojenou např. s ušlým ziskem je vzhledem k naší činnosti prakticky nemožné a také víme, jaké nám to přináší administrativní i praktické nesnáze, které pojišťovna v rámci náhrady škody odmítá zohlednit a jak řešení celé záležitosti negativně ovlivňuje naše podnikání.

Na základě těchto zkušeností jsme pro vás zajistili služby firmy HELP Car, které jsme si také několikrát k úplné spokojenosti prakticky vyzkoušeli a ověřili. Firma HELP Car vám v rámci dohodnuté spolupráce nabízí kompletní likvidaci pojistných událostí z odpovědnostního i havarijního pojištění motorových vozidel a to jak z administrativní stránky, tak i z praktického hlediska, jako je odtah vozidla, oprava poškozeného vozidla a zapůjčení náhradního vozidla **schváleného pro výcvik**. Součástí služby je i vymožení veškeré náhrady škody od příslušné pojišťovny či případné právní zastoupení a to bez vaší nutnosti vynakládat vlastní finanční prostředky.

V případě řešení pojistné události vzniklé při nezaviněné dopravní nehodě řešené z odpovědnostního pojištění viníka dopravní nehody, je pro vás celý komplex nabízené služby zcela **bezplatný** a to včetně pronájmu náhradního vozidla. Tato náhradní vozidla jsou upravena a schválena pro výcvik autoškoly, jejich pronájem je bezplatný a to i s ohledem na počet ujetých km.

V případě řešení pojistné události z vlastního zavinění a následného řešení z vlastního havarijního pojištění, je pro naše členy připravena **speciální cenová nabídka** na administrativní i praktické vyřešení celé pojistné události i zapůjčení náhradního vozidla.

Při využití těchto nabízených služeb vám odpadnou veškeré starosti spojené s řešením dopravní nehody, neboť jediné co je potřeba v případě nehody udělat, je zavolat na asistenční linku firmy HELP Car (mob.605245090) a o vše ostatní se již postará náš smluvní partner.

Bližší informace a kontakty naleznete v přiloženém letáku, na www.helpcar-nl.cz, na internetových stránkách naší asociace a také na naší nejbližší valné hromadě.

Přejeme Vám mnoho najetých km bez nehody.

Postup při předávání instalačního SW pro eTesty

(materiál MDČR)

Na základě četných dotazů obecních úřadů ve věci zapojení výpočetní techniky dodané obecními úřady obcí s rozšířenou působností do systému pro elektronické provádění zkoušek žadatelů o řidičské oprávnění (dále jen eTesty), informuje Ministerstvo dopravy všechny úřady o postupu při předávání instalačního SW pro eTesty.

Obce pověřené prováděním zkoušek žadatelů o řidičská oprávnění dostaly od Ministerstva dopravy hardware i software v množství, které bylo vypočteno ze statistik předchozích období. Pro

zvýšení komfortu a zrychlení provádění zkoušek většina úřadů zajistila pro své zkušební komisaře i počítače z vlastních zdrojů. Tato výpočetní technika, ale bude moci být zapojena do stávajícího systému až po období, které bude sloužit k rozběhnutí a doladění nového systému. Toto období předpokládáme v délce dvou až šesti týdnů, v nichž je třeba zachovat pro rozběh systému jednotné prostředí. Po tuto dobu budou úřady užívat pro provedení zkoušek pouze HW dodaný a nainstalovaný Ministerstvem dopravy. Na základě poznatků zjištěných při komplexním nasazení systému eTestů do ostrého provozu, provede Ministerstvo vyhodnocení a případné úpravy systému pro zvýšení uživatelského komfortu aplikace.

Následně bude možné předat obecním úřadům obcí s rozšířenou působností SW pro instalaci aplikace do počítačů dodaných do systému úřady. SW bude předán úřadům bezplatně. Realizace vlastní instalace SW na PC a práce spojené se servisem těchto PC jsou v kompetenci jednotlivých úřadů. K instalaci a konfiguraci těchto počítačů je možné využít služeb servisní organizace, která instalovala HW poskytnutý Ministerstvem dopravy, využít vlastní IT pracovníky nebo využít služeb jiné organizace. Ministerstvo dopravy bude zajišťovat správu pouze počítačů, které jím byly zajištěny.

Informace pro pověřené zkušební komisaře o předání SW-vybavení pro eTesty

(materiál MDČR)

Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů, obdrželo vysoký počet žádostí pověřených zkušebními komisaři o poskytnutí SW pro přezkušování řidičů elektronickou formou testů. Žádosti o SW-vybavení Ministerstvo dopravy eviduje a bude je vyřizovat v nejbližším možném termínu.

Vzhledem k tomu, že Ministerstvo dopravy předává prioritně SW-vybavení pro elektronické testování obecním úřadům obcí s rozšířenou působností, je nutné posunout termín předání tohoto SW pověřeným zkušebními komisaři, kteří si o tento SW zažádaly. Na začátku července 2006 budou pověřené zkušební komisaři informováni formou telefonické domluvy o konkrétním termínu předání. Předání SW proběhne formou zápisné smlouvy, zahájení předávání SW plánujeme po 17. červenci 2006.

Do doby předání SW jednotlivým pověřeným zkušebními komisaři, bude možné zkoušet řidiče formou tištěných testů určených k přezkušování řidičů, které si budou pověřené zkušební komisaři tisknout z internetových stránek ministerstva dopravy, http://www.mdcz.cz/cs/Silnicni_doprava/Ridicke_prukazy_Autoskoly/etesty/info-pro-poverene-zk/testy-k-prezkusovani-cervenec/.

Jednotlivé testy je možné použít pouze v měsíci červenci 2006, pro další období budou vygenerovány odlišné testy.

Před předáním zkušebnímu testu žadateli provede pověřený zkušební komisař kontrolu úplnosti testu a kontrolu shodnosti protokolového čísla na jednotlivých listech zkušebnímu testu, listu určeného pro záznam odpovědí přezkušovaného řidiče a listu obsahujícím vyhodnocení správných odpovědí testu. Test musí obsahovat otázky č. 1 až č. 25, postupně vytištěné na listech označených shodným protokolárním číslem (toto číslo je uvedeno v záhlaví každého listu) a tabulku určenou pro záznam odpovědí. Jednotlivé listy testu označí pověřený zkušební komisař v zápatí svým podpisem a otiskem přiděleného razítka, list určený pro vyhodnocení testu označí přiděleným razítkem a podpisem teprve po vyhodnocení testu. Pověřený zkušební komisař před započítáním zkoušky poučí přezkušovaného řidiče o průběhu zkoušky z pravidel silničního provozu a zdravotnické přípravy a způsobu označování zvolených odpovědí. Přezkušovaný bude v tabulce určené pro záznam odpovědí označovat zvolené odpovědi křížkem vzniklým úhlopříčným spojením vrcholů obdélníku určeného pro vybranou odpověď. Pověřený zkušební komisař je povinen předat žadateli k vypracování část testu bez výsledkové tabulky, tuto tabulku uschová po dobu zkoušky odděleně od testu. Po ukončení testu

řidičem provede komisař vyhodnocení testu. Ve vyhodnocení označí pověřený zkušební komisař kroužkem červené barvy ty odpovědi žadatele, které se neshodují se správnými odpověďmi podle vyhodnocení testu. Pověřený zkušební komisař provede celkové vyhodnocení výsledku zkoušky z předpisů o silničním provozu.

Vyhodnocený test založí pověřený zkušební komisař spolu s další dokumentací pro případnou kontrolu oprávněnými orgány. Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností oznámí pověřený zkušební komisař v souladu s § 51.

V souvislosti s prováděním přezkušování řidičů upozorňujeme pověřené zkušební komisaře na obsah ustanovení § 51 odst. 1, cit.:

*„Řidičům uvedeným v § 48 odst. 1, kteří úspěšně absolvovali zdokonalování odborné způsobilosti řidičů a přezkoušení, vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle bydliště řidiče osvědčení profesní způsobilosti řidiče, do kterého zapíše druh zdokonalování odborné způsobilosti řidiče. Pro další období prodlouží platnost osvědčení provozovatel autoškoly, v případě, že řidič absolvoval přezkoušení, **prodlouží platnost osvědčení rovněž zkušební komisař nebo osoba pověřená k provádění zkoušek řidičů (dále jen "pověřený zkušební komisař").**“*

Z výše uvedeného obsahu ustanovení § 51 odst. 1 vyplývá, že zkušební komisař je oprávněn prodloužit platnost osvědčení, tedy že osvědčení v době přezkoušení musí být platné. Nelze prodloužit průkaz, jehož platnost již skončila.

Žádáme Vás o předání tohoto sdělení pověřeným zkušebními komisaři.

Motocykl s automatickou převodovkou jako výcvikové vozidlo

(materiál MDČR)

Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů, obdrželo podnět od zástupce Asociace autoškol, pana Ondřeje Horázného, ve věci schválení motocyklu s automatickou převodovkou jako cvičného vozidla. Podnět pana Horázného směřuje proti obsahu sdělení Ministerstva dopravy č.j. 47/2006-160-AS/2. Touto písemností bylo sděleno dotazujícímu se obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že motocykl – skútr s automatickou převodovkou nemůže být užit jako výcvikové vozidlo. Stanovisko se opíralo o ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k tomu, že stanovisko odboru agend řidičů bylo v rozporu s obsahem podnětu pana Horázného, požádal odbor agend řidičů o odborné stanovisko legislativní odbor Ministerstva dopravy. Na základě tohoto stanoviska odbor agend řidičů sděluje ve výše popsané věci následující.

Formulace stěžejního ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb. definující některé podmínky pro užití výcvikového vozidla v autoškolě není zcela jednoznačná. Při striktním gramatickém výkladu textu lze dospět k závěru, že motocykly tvoří výjimku z obecné možnosti použití výcvikových vozidel vybavených automatickou převodovkou a musí být tedy vybaveny dvojím zařízením umožňujícím ovládnutí spojky, jak bylo v původním sdělení prezentováno. Právní normu je však třeba vždy vykládat v kontextu právního řádu jako celku, přičemž v daném případě bezprostředně související právní předpis – zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s možností absolvování výcviku a zkoušky v řízení motocyklu s automatickou převodovkou počítá, když ve svém § 90 odst. 2 motocykly explicitně vylučuje z povinnosti úřadu omezit ŘO na vozidla s automatickou převodovkou, pokud byl výcvik a zkouška na vozidle s tímto druhem převodovky prováděn.

Oba předmětné zákony nabyly účinnosti ve stejný den (1.1.2000), ve prospěch žádné z norem proto nelze použít výkladové pravidlo o přednosti pozdějšího zákona. Naopak je třeba uvedené předpisy vykládat systémově, v kontextu a dle jednotné věcné koncepce.

Směrnice 2000/56/ES, kterou se mění směrnice o řidičských průkazech, v bodě 5 přílohy II **obecně** připouští použít pro výcvik a zkoušku vozidlo vybavené automatickou převodovkou, přičemž stanoví jediný specifický požadavek, podle něhož „*pokud zkoušku dovedností a chování vykoná žadatel ve vozidle s automatickou převodovkou, v každém řidičském průkazu vydaném na základě této zkoušky se to zaznamená. Řidičský průkaz s tímto záznamem smí být užit pouze pro řízení vozidel s automatickou převodovkou.*“ Obdobné ustanovení obsahovalo v bodě 8 přílohy II i původní znění směrnice 91/439/EHS platné v době nabytí účinnosti zákona č. 361/2000 Sb. Musíme proto konstatovat, že současné znění § 90 odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb. (část věty za středníkem), tím že explicitně vylučuje povinnost úřadu omezit ŘO pouze na motocykly s automatickou převodovkou, pokud byl výcvik a zkouška na motocyklu s tímto druhem převodovky prováděn, je v rozporu s komunitárním právem a mělo by být ze zákona vypuštěno za podmínky souběžné precizace stávajícího výkladově problémového ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb. Odbor agend řídičů bude tuto úpravu právního rámce iniciovat.

V návaznosti na již zmíněnou nejednoznačnost zvolené formulace daného ustanovení a při absenci podrobnějšího odůvodnění předmětné právní úpravy v důvodové zprávě, odbor agend řídičů přehodnotil stanovisko prezentované v písemnosti č.j. 47/2006-160-AS/2.

Odbor agend řídičů při schvalování výcvikového vozidla – motocyklu s automatickou převodovkou doporučuje umožnit schválení tohoto vozidla pro výcvik v autošколе.

Autosedačky a zádržné systémy

(materiál MDČR)

Dítě, které měří nejvýše 150 cm a váží nejvýše 36 kg, by mělo být vždy přepravováno v autosedačce, která odpovídá hmotnosti a výšce dítěte. Zákon stanoví povinnost řidiče motorového vozidla skupiny M1, N1, N2 nebo N3, vyjma případů uvedených v § 6 odst. 3, 4 a 5, užit pro přepravu dětí do 36 kg a nepřesahující výšku 150 cm vždy autosedačku, a to i při přepravě dítěte v městském provozu.

Pro účely zákona 361/2000 Sb. vyhovuje i tzv. kolíbká nebo podsedačka, pokud je homologován pro použití (má atest). Je tedy nutno jej považovat za autosedačku, pokud bude použit zároveň s bezpečnostním pásem. Autosedačka musí být ve vozidle umístěna, upevněna a použita k přepravě dětí pouze podle podmínek stanovených výrobcem autosedačky, které jsou uvedeny v návodu k použití této autosedačky.

Tedy použití dětských zádržných systémů je od července 2006 povinné při všech jízdách na všech druzích pozemních komunikací (tedy nejen na dálnicích, ale i v obcích).

Pokud dítě přesáhne svou výškou limit 150 cm nebo hmotnost 36 kg, nemusí být přepravováno v autosedačce, ale lze jej přepravovat pouze za použití bezpečnostních pásů, je-li jimi dané sedadlo vybaveno. Pro představu, toto platí např. i pro dítě, které při 140 cm výšce váží 40 kg, nebo naopak při 155 cm výšce váží 30 kg.

Pro více informací o autosedačkách viz http://www.ibesip.cz/cs/Detske_autosedacky/.

Příklady přepravy dětí v různých typech vozidel:

1. Vozidlo kategorie M1, N1, N2 nebo N3 bez bezpečnostních pásů (tj. nevybavené na žádném sedadle bezpečnostním pásem)

- se dítě mladší než 3 roky vůbec vozit nesmí
- děti starší 3 let lze vozit na zadních sedadlech nepřipoutané, resp. bez autosedačky
- dítě větší než 150 cm je možné vézt na sedadle vedle řidiče

- počet přepravovaných dětí starších 12 let nesmí přesáhnout počet povolených míst k přepravě osob

2. Vozidlo kategorie M1, N1, N2 nebo N3 s bezpečnostními pásy pouze na předních sedadlech

- lze dítě mladší než 3 roky vézt jen v autosedačce umístěné vpředu, tj. na sedadle vedle řidiče
- děti starší 3 let lze vozit na zadních sedadlech nepřipoutané, resp. bez autosedačky
- počet přepravovaných dětí starších 12 let nesmí přesáhnout počet povolených míst k přepravě osob

3. Vozidlo kategorie M1, N1, N2 nebo N3 s bezpečnostními pásy

- lze vozit děti v autosedačkách (včetně kolíbek, klasických autosedaček i podsedáků), a to včetně dětí do 3 let, vzadu i na sedadle vedle řidiče
- do 1. 5. 2008 lze vozit víc dětí, než je v autě sedadel, avšak musí to být děti starší 3 let, musí být na zadních sedadlech a nesmí to být na dálnicích a na silnicích pro motorová vozidla; děti tedy nemusí být připoutané, i když tam pásy jsou
- při přepravě 3 dětí na zadních sedadlech, když jsou na zadních sedadlech už dvě autosedačky a třetí autosedačka se tam již nevejde, lze třetí dítě starší 3 let přepravovat s použitím bezpečnostního pásu - bez autosedačky

Výjimka platná do 1. května 2008 však povoluje ve vozidlech zabezpečujících **svoz a rozvoz dětí** do mateřských a základních škol nebo přepravu dětí na sportovní, kulturní nebo společenské akce, že

- děti starší 3 let nemusí být v autosedačkách,
- může jich být víc než je v autě sedadel, a v tomto případě nemusí být ani připoutané,
  - rychlost jízdy vozidla nesmí překročit 70 km/h.

Platí trestné body i pro policisty ?

Ing. Ondřej Horázný

V deníku MF Dnes v červenci 2006 ministr vnitra Bublán tvrdil, že policisté v případě přestupku nedostanou body. Toto tvrzení není pravdivé. Pravda je pouze to, že přestupek policisty je projednán jeho nadřízeným. Je věc nadřízeného, jak policistu potrestá.

Bodový systém podle tvrzení ministra Šimonovského i podle zákona č. 361/2000 Sb., § 123a je "sledování opakovaného páchaní přestupků nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích". Tedy nejde ve smyslu zákona o "trest". V § 123b odst. 1 je napsáno: "Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno" dále text pokračuje v písmenu d): "rozhodnutí orgánu příslušného k projednání přestupku podle jiného zákona než zákona o přestupcích". Nadřízený policisty je nepochybně "orgán příslušný k projednání přestupku policisty" ve smyslu písmene d). Tedy v případě pravomocného uložení sankce podřízenému policistovi je jeho nadřízený povinen tuto skutečnost oznámit příslušnému obecnímu úřadu. Ten potom provede záznam v registru řidičů. Body musí být uděleny po projednání přestupku všem osobám, které podléhají vojenské kázeňské pravomoci a příslušníkům bezpečnostních sborů. Poslanci, senátoři a soudci mohou požádat o projednání přestupku podle zvláštního právního předpisu, tedy nemusí být potrestáni podle přestupkového zákona. I v těchto případech jejich body musí být v registru řidičů zaznamenány. Jediné osoby na které se toto nevztahuje jsou prezident republiky a osoby požívající výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva.

Pokud by tvrzení ministra Bublana bylo pravdivé, potom bychom si nebyli rovni a byl by zde důvod ke zrušení bodového systému pro jeho rozpor s Listinou základních práv a svobod.

Metodické materiály vydané MD ČR v souvislosti s aplikací zákona č. 411/2005 Sb.

A. Zákon o silničním provozu

1. Měření rychlosti obecní policí a součinnost s Policií ČR

Měřit rychlost vozidel v rámci dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích je od 1. července 2006 oprávněna Policie České republiky a obecní policie. Podle zákona přitom obecní policie postupuje v součinnosti s Policií České republiky.

Tato součinnost bude spočívat zejména ve výběru vhodných lokalit a termínů pro měření rychlosti vozidel s ohledem na efektivní dopady na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Zákon zde fakticky výslovným zmíněním povinné součinnosti pouze zdůrazňuje obecnou zásadu spolupráce obecní policie s Policií ČR, jak je zakotvena v § 1 odst. 4 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, takže přímá účast příslušníka Policie ČR při takovém měření rychlosti není nutná.

Smyslem požadavku na součinnost je zajistit účinnou koordinaci plnění úkolů obecní a státní policie. Strážníci obecní policie budou nově oprávněni vozidla, jejichž řidiči překročí nejvyšší dovolenou rychlost, zastavovat. Budou rovněž oprávněni ve stanovených případech projednat překročení nejvyšší dovolené rychlosti v blokovém řízení, při dodržení omezení podle § 22 odst. 11 zákona o přestupcích.

Pro úplnost lze dodat, že podle zákona o vojenské policii může i vojenská policie měřit rychlost, a to rychlost všech vozidel ve vojenských objektech a rychlost vojenských vozidel i jinde (srov. § 3 písm. h) zákona č. 124/1992 Sb., o vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů). Tento závěr je ostatně podpořen i dikcí § 3 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb.

V rámci dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích je výše uvedený výčet subjektů, které jsou k měření rychlosti vozidel oprávněny, úplný. To znamená, že tuto činnost nemůže vykonávat nikdo jiný než Policie ČR, obecní policie nebo vojenská policie.

2. K pojmu křižovatka podle § 2 písm. w) zákona č. 361/2000 Sb

Podle § 2 písm. w) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů je křižovatkou místo, v němž se pozemní komunikace protínají nebo spojují. Za křižovatkou se přitom nepovažuje vyústění polní nebo lesní cesty nebo jiné účelové pozemní komunikace na jinou pozemní komunikaci. Nejasným je v této definici pojem „na jinou pozemní komunikaci“.

Vyústěním na jinou pozemní komunikaci je třeba rozumět vyústění na jinou než účelovou pozemní komunikaci. Takovou pozemní komunikací je každá pozemní komunikace „vyšší“ kategorie ve smyslu § 2 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, tedy dálnice, silnice a místní komunikace. Oproti znění § 2 písm. w) před 1.7.2006 se tedy jedná pouze o formální změnu a vyústění polní nebo lesní cesty nebo jiné účelové pozemní komunikace na jinou účelovou pozemní komunikaci je třeba nadále považovat za křižovatkou, se všemi důsledky, které z toho vyplývají, včetně pravidel o jízdě křižovatkou podle § 22 zákona č. 361/2000 Sb. V opačném případě by se totiž na chování účastníků provozu v místě kde se sbíhají nebo protínají dvě účelové pozemní komunikace, na kterém by nebyla provedena místní úprava provozu na pozemních komunikacích dopravními značkami, nevztahovala žádná pravidla upravující přednost v jízdě, což by s sebou neslo závažné problémy zejména při posuzování zavinění dopravních nehod.

Místa vyústění účelových pozemních komunikací na pozemní komunikace vyšší kategorie, které se ve smyslu výše uvedeného nepovažují za křižovatkou, však mohou být, vzhledem ke kvalitě

řady účelových pozemních komunikací, obtížně rozpoznatelná. Vůbec totiž nemusí být patrné o jaký druh pozemních komunikací se jedná. K označení takových míst by proto mělo být mnohem hojněji než dosud využíváno směrových sloupků č. Z 11c a č. Z 11d, jak je upravuje § 26 odst. 1 písm. m) vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích.

3. Problematika zaznamenávání bodů podle § 123b zákona č. 361/2000 Sb.

Podle § 123b zákona č. 361/2000 Sb., řidiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené do bodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přešůpek nebo trest za trestný čin, zaznamená příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí **právní moci rozhodnutí o uložení sankce** za přešůpek nebo **trestu za trestný čin**. Podle písm. c) záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do 5 pracovních od oznámení soudu o **nabytí právní moci rozsudku**, kterým byl uložen trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do tohoto hodnocení.

Podle odst. 3 citovaného ustanovení pak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči stanovený počet bodů i v případě **zastavení trestního stíhání na základě pravomocného rozhodnutí soudu o schválení narovnání** ke dni nabytí právní moci rozhodnutí.

Zákonodárce tedy stanovil výše uvedeným taxativním výčtem případy, kdy příslušný úřad provede záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů. Záznam přitom zákon váže pouze na :

- a) vydání odsuzujícího rozsudku, který nabude právní moci podle § 225 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Je nezbytné, aby v rozsudku byl uložen trest, pouhý výrok o vině nebude dostačovat. I když zákon č. 361/2000 Sb., o tom přímo nehovoří, bude mít stejný důsledek (tedy provedení záznamu) i pravomocný trestní příkaz vydaný podle § 314e zákona č. 141/1961 Sb.
- b) vydání rozhodnutí soudu o schválení narovnání podle § 309 zákona č. 141/1961 Sb. Je však třeba upozornit na skutečnost, že schválení narovnání se provádí pouze usnesením a nikoliv rozsudkem, a tudíž zde s odkazem na § 123b zákona č. 361/2000 Sb. neexistuje oznamovací povinnost soudu. Na tomto místě je však dále třeba upozornit, že případné rozhodnutí o schválení narovnání učiněné státním zástupcem v přípravném řízení nebude mít za následek zaznamenání příslušných bodů do registru řidičů.

Jak již bylo řečeno výše, bodový systém nebude dopadat na jiné případy, kterými dochází k ukončení trestního stíhání. Body se tudíž nebudou započítávat v případě tzv. odklonů, a to podmíněného zastavení trestního stíhání dle § 307 zákona č. 141/1961 Sb., a zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. c) zákona č. 141/1961 Sb.

S ohledem na neexistenci výroku o trestu, nebudou se body zaznamenávat ani v případě upuštění od potrestání podle § 24 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, ve znění pozdějších předpisů a ani v případě podmíněného upuštění od potrestání s dohledem podle § 26 zákona č. 140/1961 Sb.

B. Zákon o přestupcích

1. Ukládání zákazů činnosti za přestupky podle § 22 zákona o přestupcích

Za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích uvedené v § 22 odst. 4, 5 a 7 zákona o přestupcích ve znění účinném od 1.7.2006 je vždy nutno uložit vedle pokuty také sankci zákazu činnosti. V případě přestupků uvedených v § 22 odst. 8 se zákaz činnosti povinně uloží pouze tehdy, dopustí-li se stejný pachatel takového přestupku opakovaně v období dvanácti po

sobě jdoucích kalendářních měsících. Ve všech uvedených ustanoveních jsou přitom stanoveny horní a dolní hranice v nichž musí být zákaz činnosti uložen.

Při ukládání sankce zákazu činnosti za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích je třeba dodržet obecné podmínky pro ukládání tohoto druhu sankce, stanovené v § 14 zákona o přestupcích. Zákaz činnosti lze především uložit pouze tehdy jedná-li se o činnost, kterou pachatel přestupku vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, nebo k níž je třeba povolení nebo souhlasu státního orgánu a spáchal-li pachatel přestupek touto činností nebo v souvislosti s ní. V případě přestupků podle § 22 se tedy zpravidla bude jednat o zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a tuto sankci lze uložit pouze pachatelům, kteří se dopustili některého ze stanovených přestupků při řízení motorového vozidla. Výjimečně by mohl být zákaz činnosti uložen také za spáchání přestupku při jízdě na jízdním kole nebo jízdě s povozem, avšak k takové činnosti není třeba žádného povolení ani souhlasu státního orgánu a jednalo by se tedy o případy, kdy by pachatel tuto činnost vykonával v pracovním nebo jiném obdobném poměru.

Při ukládání sankce zákazu činnosti se správní orgán stejně jako při ukládání ostatních sankcí řídit kritérii, stanovenými pro ukládání sankcí v § 12 zákona o přestupcích. Tato kritéria je třeba zohlednit jak při stanovení délky uložené sankce zákazu činnosti v rámci zákonem stanoveného rozmezí, tak při stanovení rozsahu zákazu činnosti, tj. druhů vozidel, kterých se zákaz činnosti týká. Při stanovení rozsahu zákazu činnosti je třeba zejména hodnotit okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán a osobu pachatele. V závislosti na okolnostech konkrétního případu lze uložit zákaz činnosti i jen pro některé skupiny nebo podskupiny řidičských oprávnění. Takový postup musí být jasně vyjádřen ve výroku rozhodnutí o přestupku a náležitě odůvodněn.

Řidičské oprávnění se v takovém případě podle § 94a zákona č. 361/2000 Sb. pozbývá v rozsahu uloženého zákazu činnosti. V návaznosti na tuto změnu ve skupinách řidičských oprávnění bude nutno provést výměnu řidičského průkazu.

2. Přestupky se zákazem činnosti a blokové a příkazní řízení

Jak plyne z ustanovení § 22 odst. 11 zákona o přestupcích, je taxativně dáno, že v blokovém řízení není možné projednat přestupky, za které se podle téhož paragrafu ukládá zákaz činnosti.

V ostatních případech je nutné oznamovat správnímu orgánu podezření z porušení zákona a ponechat správní orgán, který ve věci provede správní řízení.

Jelikož se v případech, kdy má být uložen zákaz činnosti, jedná vždy o jeho povinné uložení v zákonem stanoveném rozmezí (od - do), nelze podle našeho názoru použít ani zkrácení řízení, neboť v něm je možné uložit toliko napomenutí nebo pokutu, zákaz činnosti však v žádném případě.

3. K postihu za opakované spáchání přestupků podle § 22 odst. 8, části věty za středníkem, zákona o přestupcích

Podle § 22 odst. 8 se za přestupky podle odst. 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g), i), j) a k) uloží pokuta od 2500 Kč do 5000 Kč. Uložení pokuty za tyto přestupky minimálně ve výši stanovené dolní hranicí je přitom obligatorní. Jedná-li se však o opakované spáchání téhož přestupku stejným pachatelem v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát, musí za takový přestupek podle téhož ustanovení, části věty za středníkem, být vedle pokuty ve stejném rozmezí obligatorně uložena také sankce zákazu činnosti v rozmezí od 1 měsíce do šesti měsíců. Stejným přestupkem se přitom rozumí přestupek spáchaný naplněním stejné skutkové podstaty přestupku, tedy **např.** jestliže pachatel se v posledních dvanácti kalendářních měsících dopustil pouze přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o přestupcích, za což již byl pravomocně postížen, může mu být sankce zákazu činnosti v rozsahu podle § 22 odst. 8, části věty za středníkem uložena pouze za spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3. Jestliže by se však dopustil (být v průběhu 12 měsíců od spáchání předchozího přestupku) přestupku podle některé jiné skutkové podstaty, např. podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 5., nelze mu zákaz činnosti uložit.

Nebyl-li pachatel ze spáchání některého z uvedených přestupků spáchaných v posledních dvanácti kalendářních měsících pravomocně uznán vinným, bylo by možné sankci zákazu činnosti uložit pouze v případě ukládání sankce za dva přestupky podle stejné skutkové podstaty, které byly projednány a o nichž je rozhodováno ve společném řízení (přestupky spáchané ve vícečinném souběhu).

4. Přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů - upřesnění postupu při jeho projednávání.

Uvedeného přestupku se dopustí řidič vozidla (motorového i nemotorového), kdy porušením zákona o provozu na pozemních komunikacích způsobí dopravní nehodu. Dopravní nehoda je událost v provozu na pozemních komunikacích, například havárie nebo srážka, která se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci a při níž dojde k usmrcení, nebo zranění osoby nebo ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu. Dojde-li při dopravní nehodě k usmrcení osoby, bude při šetření dopravní nehody postupováno podle trestního řádu pro podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 224 trestního zákona.

Za zranění osoby je nutno posuzovat každé zranění, tedy i lehké zranění, přičemž nemusí dojít k pracovní neschopnosti. Tohoto přestupku se dopustí i osoba, která způsobila dopravní nehodu a při níž si sama způsobila zranění.

Přestupek podle § 22 odst. 1 písm. h) přestupkového zákona spáchaný mezi osobami blízkými (§ 68 odst. 4 přestupkového zákona) nepatří do okruhu přestupků, které se projednávají jen na návrh (§ 68 odst. 1 přestupkového zákona). To znamená, že uvedený přestupek nespadá mezi návrhové přestupky a v případě, že při vzniku dopravní nehody byla zraněna osoba blízká, řízení o přestupku se zahajuje z úřední povinnosti (§ 67 odst. 1 přestupkového zákona).

Za spáchání uvedeného přestupku se započítá takový počet bodů za jednání, spočívající v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, v důsledku čehož došlo ke vzniku dopravní nehody (např. ke vzniku dopravní nehody došlo v důsledku nesprávného předjíždění, nedání přednosti v jízdě, atd). Body a jejich počet se zaznamenají za nesprávné předjíždění, nedání přednosti v jízdě.

Pokud dojde k dopravní nehodě porušením zákona o provozu na pozemních komunikacích jednáním, které není uvedeno v "Příloze k zákonu č. 361/2000 Sb.", žádné body se nezaznamenají.

5. Ukládání napomenutí v souvislosti s § 22 zákona o přestupcích

Při aplikaci sankcí podle § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k § 22 téhož zákona, je třeba upozornit, že v rámci správního řízení nelze uložit sankci napomenutí, protože to nepřipouští formulace odstavců 4, 5, 6, 7, 8 a 9.

V těchto odstavcích je uveden výraz „...se uloží pokuta...“, nikoliv tedy, že „lze uložit pokutu“. Z hlediska gramatického výkladu tedy nelze použít jinou sankci než pokutu v rozmezí stanoveném jednotlivými odstavci § 22.

6. Ukládání sankce zákazu činnosti cyklistům

Cyklistovi lze uložit sankci zákazu činnosti pouze v případě, že se při jízdě na jízdním kole dopustil jednání, které je označeno jako přestupek, za který lze tuto sankci uložit, a tuto činnost vykonával v pracovním poměru – např. messenger.

Zákaz činnosti by se v takovém případě vztahoval pouze na jízdní kolo a nesmí být vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, protože k řízení jízdního kola není třeba žádného „státního zmocnění“ (řidičského průkazu).

7. Přestupky související s alkoholem nebo jinými návykovými látkami v provozu na pozemních komunikacích po 1. červenci 2006

Přestupky spáchané řidiči při účasti na provozu na pozemních komunikacích po 30. červnu 2006 požitím alkoholického nápoje nebo návykové látky budou posuzovány jako přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Stejně tomu bude při odmítnutí řidiče podrobit se vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou - § 22 odst. 1 písm. d) přestupkového zákona. Upozorňujeme, že toto ustanovení bylo dotčeno novelou z 25. dubna 2006, která ke dni zpracování této metodiky doposud nebyla vyhlášena ve Sbírce zákonů, avšak nabude účinnosti od 1. července 2006.

Přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30 odst. 1 písm. g) h) ch) a i) přestupkového zákona od 1. července 2006 se nemůže dopustit řidič vozidla a jezdec na zvířeti, ale pouze osoba vykonávající zaměstnání nebo jinou činnost, při níž by mohla ohrozit zdraví lidí nebo poškodit majetek (např. lékař, pracovník na dráze, pracovník pracující ve výškách, jeřábník, atd.).

8. Přestupky a trestné činy související s alkoholem

Zákon č. 361/2000 Sb., v § 5 odst. 1 písm. f), stanoví řidiči povinnost podrobit se na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 379/2000 Sb.) ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. V § 5 odst. 2 písm. a) a b) se zakazuje řidiči požití alkoholický nápoj nebo užití návykovou látku během jízdy, a řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem.

Zákon o přestupcích pak v § 22 vymezuje skutkové podstaty přestupku v souvislosti s požitím alkoholu nebo jiných návykových látek. Přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích se mimo jiné dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích

- řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,
- řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky (zde však zpravidla půjde o trestný čin podle § 201 TrZ – viz výše).

Z hlediska zákona je tedy třeba rozlišovat, zda řidič řídil vozidlo nebo jel na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, nebo v takové době, po kterou je ještě pod jejich vlivem (dosud § 30 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích), případně zda řídil vozidlo nebo jel na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky (dosud § 30 odst. 1 písm. ch) zákona o přestupcích).

Za **stav vylučující způsobilost** je podle dlouhodobě ustálené praxe u řidiče motorového vozidla třeba vždy považovat takový stav, kdy byla spolehlivě zjištěna hladina alkoholu v krvi přesahující hranici 1 promile. Obecně však lze říci, že nezáleží přímo na množství požitého alkoholu, ale rozhodující je stupeň ovlivnění vyjádřený stavem vylučujícím způsobilost k výkonu určité činnosti. Proto může být stav vylučující způsobilost u řidiče dán i při dosažení nižších hodnot alkoholu v krvi. Důkazem o míře ovlivnění obviněného alkoholem a snížení jeho řidičských schopností mohou být

například znalecké posudky, svědecké výpovědi spolujezdců, policistů a jiných osob, například lékařů, kteří prováděli klinické vyšetření, jakož i svědecké výpovědi o chování obviněného, event. i o způsobu jeho jízdy apod.

Problematické jsou nízké hladiny alkoholu naměřené dechovým analyzátozem (nutno trvat na tom, aby dechová zkouška byla provedena podle návodu k použití přístroje opakovaně v intervalu minimálně 15 minut), kdy řidič buď požití alkoholu popírá, případně uvádí požití alkoholu v takové době, kdy je zcela reálný předpoklad, že naměřeným množstvím alkoholu již není řidič ovlivněn. Jedná se zejména o případy, kdy byla naměřena hladina alkoholu nižší než 0,2 promile.

Pokud bude dechovým analyzátozem naměřena (podle návodu k použití opakovaně) hladina alkoholu nižší než 0,2 promile a řidič nepřizná požití alkoholu před jízdou nebo v jejím průběhu, a tedy neexistuje jiný důkaz, je třeba vzít v úvahu stanovisko Ústavu soudního lékařství a medicínského práva Fakultní nemocnice Olomouc, ze kterého vyplývá, že za objektivně stanovenou koncentraci etylalkoholu v krvi lze považovat pouze výsledek zjištěný metodou plynové chromatografie za současné kontroly další nezávislou laboratorní metodou, kterou je nejčastěji Widmarkova zkouška.

Provedení pouze Widmarkovy zkoušky, popřípadě jiné pro ethanol nespecifické metody, je naprosto nedostačující proto, že ve výsledku této metody jsou zahrnuty koncentrace všech těkavých redukujících látek, tedy i jiných než ethanol (např. methylalkohol, aceton apod.). Výsledek získaný Widmarkovou metodou tedy není koncentrací ethylalkoholu, ale koncentrací sumy všech těkavých látek, přítomných ve vyšetřovaném vzorku. Widmarkova zkouška je tedy pro ethylalkohol nespecifická a může být použita pouze jako metoda kontrolní. Naproti tomu metodou plynové chromatografie je koncentrace ethylalkoholu stanovena specificky, přičemž ostatní těkavé látky jsou stanoveny separátně.

Z odborného hlediska je tedy pro hladinu ethylalkoholu v krvi platný pouze výsledek zjištěný metodou plynové chromatografie. Za průkaznou pro požití alkoholu se považuje hladina alkoholu v krvi vyšší než 0,20 g/kg. Do této hodnoty je zahrnuta laboratorní chyba použité metody a tzv. bezpečnostní faktor. Naměřenou hladinu alkoholu nižší než 0,2 g/kg je možno považovat za fyziologickou. Při naměření takové hodnoty, pokud nebude k dispozici jiný důkaz o požití alkoholu před jízdou nebo během jízdy, nelze uplatňovat vůči vyšetřované osobě odpovědnost za přestupek a správní orgán je podle § 66 odst. 3 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. oprávněn věc odložit.

C. Zákon č. 247/2000 Sb.

1. Poplatek za zkoušku a přezkoušení z odborné způsobilosti

Podle nového § 39a zákona č. 247/2000 Sb. s účinností od 1. července 2006 platí, že žadatel o řidičské oprávnění je povinen zaplatit příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, u kterého je zkušební komisař zaměstnán, za zkoušku z odborné způsobilosti 700 Kč; v případě opakovaných zkoušek žadatel zaplatí za opakovanou zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích 100 Kč, za opakovanou zkoušku ze znalosti ovládání a údržby vozidla 200 Kč a za opakovanou zkoušku z praktické jízdy 400 Kč.

Přestože se v § 39a hovoří výslovně pouze o zkoušce z odborné způsobilosti, vztahuje se tento poplatek také na přezkoušení z odborné způsobilosti podle § 45 a 45a zákona č. 247/2000 Sb. Tento závěr dovozujeme z § 45 odst. 1, v němž je stanoveno, že přezkoušení z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel se provádí zkouškou podle tohoto zákona, resp. z § 45a odst. 2, podle kterého i zde obdobně platí již zmíněný § 45. Při přezkušování odborné způsobilosti podle § 45 a § 45a zákona č. 247/2000 Sb. je nutno pod pojmem "zkouška" rozumět i toto přezkoušení a pod pojmem "žadatel o řidičské oprávnění" i osobu, která se podle zmíněných paragrafů přezkoušení podrobuje.

Pro určení, zda se na zkoušku či přezkoušení bude poplatek podle § 39a vztahovat, je podle našeho názoru určující pouze datum, kdy se zkouška či přezkoušení koná. Poplatek proto dopadne na každé přezkoušení, které proběhne od 1. července 2006.

Specifický problém představuje určení povahy poplatku podle § 39a zákona č. 247/2000 Sb. Podle § 2 odst. 1 zákona o správních poplatcích platí, že předmětem poplatků je správní řízení upravené zvláštním právním předpisem a další činnost správního úřadu související s výkonem státní správy. Pod tuto definici zcela jistě spadá i poplatek za zkoušku, resp. za přezkoušení, neboť je vybírán za provedení úkonu souvisejícího s výkonem státní správy. Nic na tom nemění ani fakt, že tento poplatek není uveden v sazebníku správních poplatků. V této souvislosti lze poznamenat, že v sazebníku není uveden ani správní poplatek podle § 110 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb.

2. Legislativní chyba v § 13 odst. 5 zákona č. 247/2000 Sb. a její řešení

Podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. g) zákona č. 247/2000 Sb. platí, že provozovatel autoškoly smí přijmout k výuce a výcviku pouze osobu, která není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.

Podle § 13 odst. 5 zákona č. 247/2000 Sb. platí, že skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. f) dokládá žadatel výpisem z rejstříku trestů, který ke dni podání žádosti o řídicí oprávnění nesmí být starší 3 měsíců, výpisem z registru řidičů a čestným prohlášením.

V důsledku změny, ke které došlo v § 13 odst. 1 cit. zákona, se však odkaz na písmeno f) stal evidentně odkazem chybným, neboť v něm je pojednáváno o plnění dalších podmínek k udělení řídicího oprávnění, tedy dalších podmínek podle § 91 zákona č. 361/2000 Sb. Z jejich povahy je pak patrné, že je v žádném případě nelze doložit např. výpisem z rejstříku trestů.

Domníváme se proto, že z obsahu § 13 odst. 5 zákona č. 247/2000 Sb. zcela jednoznačně vyplývá, že se vztahuje k doložení skutečnosti, že žadatel není podroben výkonu trestu či sankce zákazu řízení motorových vozidel. Jsme přesvědčeni, že to je jediný možný způsob aplikace ustanovení § 13 odst. 5, o němž s ohledem na jeho dostatečně určitě vyjádřený slovní obsah nelze mít pochybnosti. Čestným prohlášením, výpisem z registru řidičů a výpisem z rejstříku trestů žadatel provozovateli dokládá skutečnost, že není v zákazu činnosti řízení motorových vozidel.

3. Přijetí cizích státních příslušníků k výuce a výcviku v autoškole podle zákona č. 247/2000 Sb.

Žadatel o přijetí k výuce a výcviku v autoškole musí splňovat podmínky stanovené v § 13 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Osoby, které nemají na území České republiky trvalý pobyt a budou v žádosti o přijetí k výuce a výcviku, v souladu s § 13 zákona č. 247/2000 Sb., uvádět adresu místa přechodného pobytu na území České republiky, budou tuto skutečnost dokládat:

- průkazem o povolení k pobytu pro státního příslušníka **členského státu Evropských společenství** nebo potvrzením o přechodném pobytu pro občana členského státu Evropského společenství
- cestovním dokladem s vyznačením povolení k pobytu u občanů z **třetích zemí nebo**
- povolením k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana, který je příslušníkem členského státu Evropského společenství.

Osoby, které nemají na území České republiky trvalý pobyt, ale pobývají na území České republiky v souvislosti s přípravou na výkon povolání po dobu nejméně šesti měsíců, budou tuto skutečnost dokladovat potvrzením o studiu. Forma tohoto potvrzení není pevně stanovena, z obsahové části však musí být jednoznačně patrné splnění stanovené lhůty. Jedná se ale pouze o studium podle školského nebo vysokoškolského zákona.

Ustanovení § 13 zákona č. 247/2000 Sb. je nezbytné interpretovat v širším kontextu zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a směrnice Rady č. 91/439/EHS, o řídičských průkazech, tak, jak bylo popsáno v „Metodické pomůcce k usměrnění některých správních činností v souvislosti s aplikací zákona č. 411/2005 Sb.“, č.j. 48/2006-160-LEG-1.

To znamená, že žadatel v době, kdy se přihlašuje k výuce a výcviku v autoškole, musí sice mít prokazatelně na území České republiky skutečný pobyt z důvodu zejména osobních vazeb, jeho trvání však prozatím může být kratší, než je 185 dní. Již při přihlašování do autoškoly ale musí být zohledněno, při očekávaném předpokladu nezbytně nutné doby pro absolvování výuky a výcviku, že žadatel v době udělení řídičského oprávnění bude muset plnit podmínku pobytu trvajících nejméně 185 dní.

Skutečnost, že žadatel není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, se dokládá výpisem z rejstříku trestů, který ke dni podání žádosti o řídičské oprávnění nesmí být starší 3 měsíců, výpisem z registru řídičů a čestným prohlášením (dostačující je prohlášení uvedené v žádosti o řídičské oprávnění). Tyto doklady bude předkládat při přijetí do autoškoly i občan s trvalým pobytem mimo území České republiky. Vždy se však jedná o výpisy z evidencí České republiky, nikoliv z evidencí zahraničních.

Tyto doklady spolu s dalšími doklady stanovenými v § 13 zákona č. 247/2000 Sb., předkládá žadatel o přijetí k výuce a výcviku v autoškole při podání žádosti k nahlédnutí. Autoškola skutečnost ověří a žadatele přijme k výuce a výcviku pouze v případě, že splnil stanovené podmínky. Autoškola nemá povinnost tyto doklady archivovat nebo předkládat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností při oznámení o zahájení výuky a výcviku žadatele nebo při přihlášení žadatele ke zkoušce.

Pokud by bylo zjištěno, že autoškola přijala k výuce a výcviku žadatele, který nedoložil splnění zákonem stanovených povinností, bude možné tuto skutečnost postihnout v souladu s § 56 písm. d) zákona č. 247/2000 Sb., cit.:

„Ministerstvo, krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností v rozsahu své působnosti podle § 53 uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnické nebo fyzické osobě, která

- a) provozuje autoškolu bez registrace k provozování,*
- b) provádí výuku a výcvik osobami, které nejsou držiteli platného profesního osvědčení,*
- c) provádí výcvik neschváleným výcvikovým vozidlem,*
- d) vědomě přijme jako žadatele o řídičské oprávnění osobu, která nesplňuje podmínky stanovené v § 13 odst. 1,*
- e) opakovaně nebo závažným způsobem poruší způsob výuky a výcviku stanovený tímto zákonem.“*

Osoby mladší 15 let nebudou dokládat při podání žádosti o přijetí k výuce a výcviku do autoškoly výpis z trestního rejstříku ani výpis z evidenční karty řídiče, protože do 15 let věku nejsou osoby trestně odpovědné a tudíž jim nemůže být uložen zákaz činnosti řízení motorových vozidel.

4. Upřesnění ke stanovení výše poplatku za provedení zkoušky a přezkoušení z odborné způsobilosti

V souladu s § 39a zákona č. 247/2000 Sb. je od 1. července 2006 zpoplatněna zkouška z odborné způsobilosti žadatele o řídičské oprávnění a současně též zkouška provedená v souvislosti s přezkoušením odborné způsobilosti podle § 45 a 45a zákona č. 247/2000 Sb.

Žadatel o řídičské oprávnění je povinen zaplatit příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, u kterého je zkušební komisař zaměstnán, za zkoušku z odborné způsobilosti 700,- Kč; v případě opakovaných zkoušek žadatel zaplatí za opakovanou zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích 100,- Kč, za opakovanou zkoušku ze znalosti ovládnutí a údržby vozidla 200,- Kč a za opakovanou zkoušku z praktické jízdy 400,- Kč.

Poplatek za provedení zkoušky se váže k úkonu provedení závěrečné zkoušky a není závislý na skupině nebo skupinách řídičského oprávnění, pro které je žadatelem prokazována odborná způsobilost. V případě zkoušky provedené po absolvování sdruženého výcviku je poplatek za provedení první zkoušky 700,- Kč, nezávisle na počtu skupin řídičského oprávnění, pro které byla absolvována sdružená výuka a výcvik. V případě opakované zkoušky z praktické jízdy při sdruženém výcviku je tato zkouška zpoplatněna částkou 400,- Kč (pro zkoušku z praktické jízdy pro jednotlivé skupiny řídičského oprávnění přezkušované v rámci sdruženého výcviku se poplatky nesčítají).

Doplňovací zkouška podle zvláštního zákona pro získání řídičského oprávnění skupiny A, opravňující k řízení motocyklu o výkonu převyšujícím 25 kW nebo s poměrem výkon/hmotnost převyšujícím 0,16 kW/kg nebo pro zrušení omezení řídičského oprávnění omezeného podle zvláštního zákona (pro vozidla s automatickou převodovkou), je zkouškou odborné způsobilosti a podle § 39a zákona č. 247/2000 Sb. bude tato zkouška zpoplatněna částkou 700,- Kč. Opakovaná zkouška pak bude zpoplatněna částkou 400,- Kč.

Jestliže v důsledku nakumulování velkého počtu žadatelů o zkoušku z odborné způsobilosti nedodrží obecní úřad obce s rozšířenou působností ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 247/2000 Sb. (15-ti denní lhůta pro zařazení žadatele ke zkoušce) a žadatel bude v důsledku nedodržení této lhůty stanoven termín zkoušky po 1. červenci 2006, tedy v době, kdy zkouška bude zpoplatněna, nebude obecní úřad obce s rozšířenou působností v tomto výjimečném případě od žadatele poplatek za zkoušku vybírat.

Jestliže byla zkouška zahájena testem ještě před účinností zákona 411/2005 Sb., avšak dokončována bude až po 1. červenci, správnímu poplatku nepodléhá. Jedná se totiž vždy o jednu zkoušku a určujícím okamžikem pro vznik povinnosti zaplatit správní poplatek za zkoušku je okamžik jejího zahájení. Aby povinnost platit správní poplatek vznikla, musí být zkouška zahájena nejdříve 1. července 2006.

Ustanovení § 39a o zpoplatnění zkoušky není možné aplikovat na přezkoušení řídiče při zdokonalování odborné způsobilosti řídičů podle § 48 zákona č. 247/2000 Sb., ani na zkoušku žadatele o profesní osvědčení učitele autoškoly nebo zkoušku zkušební komisaře.

5. Postup při dosažení méně než 43 bodů při testové zkoušce žadatele, který je již držitelem řídičského oprávnění

Žadatel, který se podrobuje dílčí testové zkoušce z pravidel silničního provozu a zdravotnické přípravy k prokázání odborné způsobilosti pro získání další skupiny řídičského oprávnění, je generován test obsahující otázky z obecných znalostí pravidel silničního provozu a souvisejících předpisů i otázky specifické pro nově získávanou skupinu ŘO. Pokud žadatel při testové zkoušce neprokáže znalosti nutné pro udělení nově požadované skupiny ŘO, není tato skutečnost jednoznačným podkladem pro správní řízení o odnětí nebo omezení stávajícího řídičského oprávnění žadatele.

Zkušební komisař, na základě individuálního posouzení výsledku testu žadatele o rozšíření ŘO a zhodnocení obsahu nesprávně zodpovězených otázek v tomto testu, podá podnět k zahájení správního řízení o odnětí nebo omezení ŘO správnímu orgánu příslušnému podle místa pobytu žadatele v případě, že výsledek testu nasvědčuje podezření, že žadatel je odborně nezpůsobilý pro držení řídičského oprávnění, kterého je již držitelem.

Skutečnost, že byl dán podnět k zahájení řízení o odnětí nebo o mezení řídičského oprávnění, není důvodem pro přerušení zkoušky nebo nepřijetí žadatele k opravě zkoušce (s výjimkou situace, kdy bylo žadatelovi ve správním řízení předběžným opatření nařízeno zdržet se řízení motorových vozidel a žadatel by se podroboval současně opakovací zkoušce z praktické jízdy).

Stanovisko Asociace autoškol ČR k jednání policejního prezidenta Husáka.

Pan Husák učinil na první pohled čin, který nemá obdoby. Dobrovolně se potrestal za svůj prohřešek a sámek uložil na 3 měsíce zákaz řízení motorových vozidel. Dokonce na Magistrátě hl.m. Prahy odevzdal svůj řidičský průkaz.

Chvályhodný čin je to ovšem jen na první pohled. Husák měl být regulérně potrestán svým nadřízeným ministrem Bublancem. Argumenty ministra Bublana, že důkazy novinářů nejsou regulérními důkazy nemohou obstát před §51 správního řádu. Ten stanoví, že k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Zde může být spor jedině o to, zda důkazy byly získány v rozporu s právními předpisy tím, že redaktoři při sledování pana Husáka překročili maximální rychlost na dálnici.

Daleko zajímavější je jeho úkon, kdy pan Husák odevzdal na Magistrátě svůj řidičský průkaz. Na první pohled je to fraška a úkon, který nemůže mít žádné právní následky. Tedy asi tak, jako by si řidičský průkaz dal do trezoru a klíč na 3 měsíce odevzdal na vrátnici.

Pokud ale dáme do souvislosti Zákon o silničním provozu a Správní řád, dojdeme ovšem ke zcela jiným závěrům. Pan Husák odevzdáním řidičského průkazu na Magistrátě provedl úkon vůči správnímu orgánu. Silniční zákon ovšem žádný institut dočasně uložení řidičského průkazu nezná. Magistrát při výkonu přenesené působnosti se zcela jistě musí řídit právním řádem a může dělat jen to, co mu zákon ukládá. Silniční zákon v § 94 zná „vzdání se řidičského oprávnění“. Na úkon pana Husáka budeme ve smyslu § 37 správního řádu pohlížet podle jeho skutečného obsahu a zjistíme, že se pan Husák vzdal svého řidičského oprávnění. Neznalost zákona ho přitom neomlouvá. V takovém případě si ale za 3 měsíce nemůže přijít vyzvednout svůj průkaz. Bude se muset přihlásit do autoškoly jako by nikdy žádný řidičák neměl.

Praha 14.8.2006

Ing. Ondřej Horázný
předseda Asociace autoškol

Doporučení k jednotnému postupu při řešení přestupků souvisejících s rychlostí jízdy. (Materiál MDČR)

Při posuzování přestupků souvisejících s překročením maximálně povolené rychlosti je nutno ze strany správních orgánů vzít v úvahu některé níže uvedené skutečnosti.

Právní řád ČR odkazuje v případě přesnosti rychloměrů na mezinárodní předpisy, a to konkrétně na předpis EHK/OSN č. 39 a evropskou směrnici 75/443/EHS, ve znění pozdějších směrnic.

Z uvedených norem jednoznačně vyplývá, že:

- **Rychlost udávaná rychloměrem nesmí být nikdy nižší než skutečná rychlost.** Je stanovena i maximální odchylka, která určuje, že např. při údají rychloměru 50 km/h je minimální skutečná rychlost 41 km/h.
- Je přesně stanoven vzorec, podle kterého se přípustná odchylka rychloměru určuje

$$(0 \leq V_1 - V_2 \leq V_2/10 + 4 \text{ km/h})$$

V_1 – údaj rychloměru

V_2 – skutečná rychlost

Z výše uvedeného vyplývá, že **pokud nejsou na vozidle provedeny nepovolené úpravy** (např. montáž pneumatik nepovoleného (většího) rozměru), **nelze při dodržování rychlosti dle rychloměru překročit zákonem stanovenou maximální rychlost vozidla.**

Každý radar, který Policie ČR, vojenská policie nebo obecní policie k měření rychlosti vozidel, musí odpovídat zákonu č. 505/1990 Sb., o metrologii, a jeho prováděcím vyhláškám. Radary musí mít platné typové schválení a každý jednotlivý kus musí být pravidelně kalibrován.

Radary jsou v ČR schvalovány s jednotnou odchylkou ± 3 km/h, , pokud je zjištěná rychlost do 100 km/h, respektive ± 3 procenta při rychlostech nad 100 km/h. Tato odchylka není promítnuta do zobrazené rychlosti na radaru, zohlednit ji musí sám policista nebo strážník. Teoreticky může u řádně fungujících radarů nastat situace, že vozidlu, které objektivně jede rychlostí 50 km/h, ukáže jeden radar rychlost 47 km/h a jiný 53 km/h. **Překročení rychlosti 50 km/h lze tedy považovat za spolehlivě prokázané až tehdy, zobrazí-li se na radaru rychlost 54 km/h a vyšší.** Podobně to platí i pro ostatní překročení rychlostních limitů. Proto je například překročení rychlosti 70 km/h prokázané až tehdy, zobrazí-li radar rychlost nejméně 74 km/h a podobně.

Jestliže vyjde najevo, že uvedená minimální tolerance nebyla v jednotlivých případech dodržena a řidič byl pokutován v blokovém řízení i za překročení nižší, je nutné iniciovat uplatnění mimořádných opravných prostředků pro porušení zákona (přezkumné řízení), ke kterému jsou příslušné krajské úřady a v hlavním městě Praze ministerstvo dopravy.

Měřit rychlost vozidel v rámci dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích je od 1. července 2006 oprávněna Policie České republiky a obecní policie. Podle zákona přitom obecní policie postupuje v součinnosti s Policií České republiky.

Tato součinnost bude spočívat zejména ve výběru vhodných lokalit a termínů pro měření rychlosti vozidel s ohledem na efektivní dopady na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Zákon zde fakticky výslovným zmíněním povinné součinnosti pouze zdůrazňuje obecnou zásadu spolupráce obecní policie s Policií ČR, jak je zakotvena v zákoně o obecní policii, takže přímá účast příslušníka Policie ČR při takovém měření rychlosti není nutná. Smyslem požadavku na součinnost je zajistit účinnou koordinaci plnění úkolů obecní a státní policie. Strážníci obecní policie jsou nově oprávněni vozidla, jejichž řidiči překročí nejvyšší dovolenou rychlost, zastavovat. Rovněž jsou oprávněni ve stanovených případech projednat překročení nejvyšší dovolené rychlosti v blokovém řízení.

Ve vymezení rychlostních limitů se nic nezměnilo od přijetí zákona č. 361/2000 Sb., který je účinný od 1. ledna 2001. Rychlosti, které stanovuje citovaný zákon v § 18, resp. které jsou stanoveny dopravní značkou "Nejvyšší dovolená rychlost", představují limity, které řidič nesmí překročit. V žádném případě však nepředstavují povinnou rychlost, pod kterou řidič nesmí po celou dobu své jízdy zpomalit.

Správní orgán musí věnovat pozornost i způsobu, jakým je rychlost jízdy oznamována. Orgány Policie ČR je ve většině případů oznamována rychlost jízdy skutečně zobrazená na radaru. V oznámení však může být odchylka již uvedena. Je tedy nutno věnovat pozornost tomu, aby nebyla vzata v úvahu duplicitně.

Při zpracování rozhodnutí ve věci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2, 3, nebo 4) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (v ojedinělých případech i při nedodržení nejnižší povolené rychlosti - jednalo by se o přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích) je nutno ve výrokové části rozhodnutí vždy uvést, jaká rychlost byla naměřena a jaká tolerance byla vzata v úvahu. Při stanovení tolerance u rychlosti nad 100 km/hod. se provádí zaokrouhlení na celé kilometry ve prospěch řidiče (145 km/hod. naměřeno na radaru, 3% tolerance je 4,35 km/hod., uvažovaná odchylka je tedy 5 km/hod.).

Např.:

.....Dne dd. mm. rr. v 16.58 hodin řídil pan XY nar. .... bytem ..... po ulici Výstavní, ve směru jízdy od ulice Novopetrovická k ulici K Horkám, osobní automobil tovární značky Mercedes, státní poznávací značky xxx xxxx, nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla orgány .....naměřena rychlost jízdy 68 km/h.

Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 65 km/h.

V části odůvodnění je pak třeba krátce uvést, jak byla vzata v úvahu tolerance možné odchylky tachometru.

STORNOPOPLATKY.

Následující dotaz pochází ze spotřebitelské poradny na www.spotrebitele.info ze srpna 2006.

DOTAZ:

Dobrý den,

minulý rok v srpnu jsem si zaplatila lekce autoškoly. Po pár lekcích jsem se rozhodla, že v autoškole nebudu pokračovat. Majitelka autoškoly mi v telefonickém rozhovoru sdělila, že mám rok a půl na absolvování kurzy, resp. na jeho stornování a že storno poplatek činí 1000,- minus absolvované jízdy a hodiny teorie. Nechávala jsem věc otevřenou do tohoto léta s tím, že třeba budu chtít autoškolu dodělat. O to větší překvapení bylo, když jsem majitelku tento týden navštívila. Řekla mi, že změnila sazebník a že dle současného sazebníku činí storno 2000,- (tedy dvojnásobek) - odůvodnila to zvyšováním nákladů (v mém případě je ale zvyšování nákladů poněkud nesmyslné, protože od srpna jsem nejezdila, ani nechodila na teorii a tedy nečerpala žádné jejich služby). Chtěla jsem se zeptat, zda mi může účtovat storno poplatek, který zavedla nově (od kolikátého dne a měsíce přesně nevím, protože ani na své informativní nástěnce tento údaj neuvádí), když jsem za službu platila v době, kdy podmínky byly odlišné? Existuje nějaké zákonné ustanovení, které by toto upravovalo? Přeji pěkný den. Lenka K.

ODPOVĚĎ:

Obecně platí, že smlouvu jakožto závazkový vztah není možné měnit bez souhlasu stran, nebylo-li dohodnuto něco jiného, popřípadě nevyplývá-li to přímo ze zákona (§ 493 občanského zákoníku). Přečtěte si tedy pozorně smlouvu, kterou jste uzavřela, a v případě, že nebude obsahovat klauzuli o tom, že autoškola je oprávněna jednostranně měnit sazebník poplatků, trvejte na původním stornopoplatku 1000,- Kč.

Poznámka:

Stornopoplatek má své opodstatnění u některých služeb v případech, kdy například zákazník stornuje zájezd, jehož ubytování již cestovní kancelář zaplatila, vznikly jí náklady a stornováním by jí vznikla ztráta. Základem k účtování stornopoplatku je jeho uvedení ve smlouvě. V případě autoškoly se většinou písemná smlouva neuzavírá. V souladu s informační povinností stanovenou zákonem na ochranu spotřebitele (zákon č.634/1992 Sb, §12) musí být v každém případě s možností takové platby spotřebitel předem seznámen. Další otázkou je výše stornopoplatku. Ten by měl zahrnovat určitou kompenzaci obdobně jako ve uvedeném případě cestovní kanceláře. V případě autoškoly je ovšem takové vyčíslení velmi problematické vzhledem k charakteru poskytované služby. Určitě by mohl být poplatek účtován v případě zrušení intenzivního třítydenního výcviku ze dne na den. V případě uvedeném ve spotřebitelské poradně může být snad požadavek na stornopoplatek možná v souladu s ceníkem (byť předchozím). Pokud ale žadatelka zcela končí s výcvikem a nepřestupuje do jiné autoškoly potom je účtování jakéhokoli stornopoplatku již na hranici rozporu s dobrými mravy. V uvedeném případě se takto nesmyslně vysoký poplatek jeví především jako způsob vylepšení hospodaření autoškoly.

Ing.Ondřej Horázný

Počítače od Autocontu

V přiloženém letáku najdete nabídku notebooků od firmy Autocont na splátky bez akontace se zajištěnou zárukou a servisem na 3 roky. Současně v letáku najdete nabídku na instalaci SW pro přezkušování řidičů popřípadě pro provádění zkoušek v autoškolách.

Testy pro přezkušování žáků

Z řad menších autoškol vzešly požadavky na zajištění papírové verze pro přezkušování žáků před závěrečnou zkouškou. Jedná se zejména o malé autoškoly, které nedisponují počítači. Po jednání se zástupci nakladatelství Vogel Media jsme dne 5.9.2006 dostali informaci, že do konce září bude připravena k prodeji sada testů. Vzhledem k malému nákladu testy nebudou příliš levné. Jedna sada bude stát mezi 1000 a 1500 Kč. Nicméně pro určitou skupinu uživatelů to bude jistě přínosem.

Novinky a nové nižší ceny pro autoškoly od Systemconsultu

SYSTEMCONSULT, Bartolomějská 89/90, 530 02 Pardubice, Tel/fax 466 501 585, E-mail: system.consult@tiscali.cz

Příručka „Práce osádek a tachografy v EU“ s Dodatkem 561

- Nařízení EHS 3820/85 a 3821/85 s výkladem, směrnice 88/599 a 2002/15. **Dodatek 561: Změny, které budou od dubna 2007 podle nařízení 561.** **Kč 198,-**

Informujte se na www.systemconsult.cz o výrazných množstevních slevách!

Elektronická příručka na CD (ve tvaru PDF)

Nové nařízení pro práci osádek a tachografy č. 561 účinné od dubna 2007 •

- *Nařízení ES 561/2006 s odlišnostmi proti 3820/85 a s výkladem* • *Srovnání nového nařízení 561 se starými (3820 a 3821) (22 stran)* • *Nové nařízení ve zkratce* • *Praktické příklady (10 stran)*
Kč 340,-

Při nákupu CD obdržíte příručku "Katalogy pokut v Německu" nebo Práce osádek a tachografy v EU s Dodatkem 561" dle Vašeho výběru **ZDARMA!**

Kompletní nabídka publikací a CD: www.systemconsult.cz